

Dosarul nr. 2rac-189/22

2-20064219-01-2rac-18082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – O. Parfeni

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – A. Panov, M. Anton, O. Cojocaru

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de SC "Poliviz-Design" SRL,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC "Poliviz-Design" SRL
către SRL "Papa Print Group" cu privire la rezoluțiunea contractului de vânzare-
cumpărare și a acordului la contract, încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de
judecată, și

la cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Papa Print Group" către SC "Poliviz-
Design" SRL cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și compensarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2022, prin care a fost
menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 30 noiembrie 2021,

c o n s t a t ă:

La 11 iunie 2020, SC "Poliviz-Design" SRL a depus cerere de chemare în judecată,
concretizată pe parcurs, către SRL "Papa Print Group" cu privire la rezoluțiunea
contractului de vânzare-cumpărare a afacerii și a acordului nr.1 din 21 decembrie 2019,
cu revenirea părților la etapa inițială încheierii contractului, încasarea datoriei în sumă de
255 565 lei, compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 7
666, 95 lei și încasarea sumei de 400 lei, cu titlu de cheltuieli de traducere și 2600 lei, cu
titlu de cheltuieli de executare.

În motivarea acțiunii a indicat că, în conformitate cu oferta publică plasată pe site-ul
de anunțuri din 11 octombrie 2019, pârâta a propus spre vânzare afacerea de producere a
cardurilor de discount și a cardurilor bancare, care includea: utilajul, baza de date a
clienților și vânzărilor, marketingul (site-ul și pagina de pe Facebook) și materia primă.

Conform înțelegerii, pârâta a livrat o parte din utilaj și a emis factura fiscală în sumă
de 290 781 lei, care a fost achitată de către reclamantă prin prestarea serviciilor de livrare
a mărfii, iar a doua etapă de realizare a condițiilor contractate, consta din livrările bazei
de date a clienților și vânzărilor, a marketingului și a materiei prime.

Ulterior, prin acordul nr.1 încheiat la 21 decembrie 2019, a fost stabilită modalitatea
de transmitere a restului afacerii și a părților componente, până la 02 ianuarie 2020,
precum și rezoluțiunea de drept, în cazul când părțile nu-și execută obligațiile asumate.

În context, reclamanta a remarcat că datoria SRL "Papa Print Group" față de SC
"Poliviz-Design" SRL, constituie 255 565 lei.

În vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului apărut, la 04 februarie 2020, reclamanta a expediat în adresa pârâtei reclamația nr.04/02, prin care a informat-o despre încălcarea obligațiilor asumate și a declarat rezoluțiunea acordului nr.1 din 21 decembrie 2019, solicitând achitarea datoriei restante, însă nu a primit nici un răspuns, fapt care a determinat-o să înainteze prezenta acțiune.

La 22 iunie 2020, SRL "Papa Print Group" a depus cerere de chemare în judecată către SC "Poliviz-Design" SRL cu privire la încasarea datoriei în sumă de 35 216 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 2 420, 26 lei și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 1 130 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 4000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că începând cu luna ianuarie 2019, între SRL "Papa Print Group" și SC "Poliviz-Design" SRL au fost stabilite relații juridice privind prestarea unui spectru de servicii în domeniul publicitar, care s-au manifestat prin înaintarea solicitărilor directe de către SC "Poliviz-Design" SRL către SRL "Papa Print Group" și executarea serviciilor conform caracteristicilor pârâtei.

Pe parcursul anului 2019, de către SRL "Papa Print Group" au fost executate mai multe servicii în beneficiul SC "Poliviz-Design" SRL, care însă au fost achitate periodic.

Totodată, conform înțelegerii între părți, plata pentru serviciile acordate trebuia să fie efectuată în avans, dar nu mai târziu de data executării lucrărilor.

Cu toate acestea, deși SRL "Papa Print Group" și-a executat integral toate obligațiunile asumate, SC "Poliviz-Design" SRL înregistrează o datorie în sumă de 35 216 lei.

Suplimentar, reclamanta a menționat că pârâta este în întârziere, iar dobânda la datoria restantă la 09 ianuarie 2020, calculată pentru perioada 10 ianuarie 2020 – 30 iunie 2020 constituie 2 420, 26 lei.

În vederea soluționării pe cale amiabilă a problemei apărute, prin somația din 05 mai 2020, SRL "Papa Print Group" a solicitat pârâtei SC "Poliviz-Design" SRL să achite datoria de bază, în decursul a 3 zile lucrătoare de la data recepționării acesteia, însă pârâta nu a reacționat la solicitarea înaintată, fapt care a determinat-o să înainteze prezenta acțiune.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 18 noiembrie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de SC "Poliviz-Design" SRL către SRL "Papa Print Group" cu privire la rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare și a acordului la contract, încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, și cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Papa Print Group" către SC "Poliviz-Design" SRL cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, au fost conexe într-un singur proces civil.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 30 noiembrie 2021, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SC "Poliviz-Design" SRL.

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Papa Print Group".

S-au încasat din contul SC "Poliviz-Design" SRL, în beneficiul SRL "Papa Print Group", datoria în sumă de 35 216 lei, dobânda de întârziere în sumă de 587, 58 lei și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 1 074, 10 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 4 000 lei.

În rest, cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Papa Print Group" a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 14 decembrie 2021, SC "Poliviz-Design" SRL prin intermediul reprezentantului Corneliu Plăcintă, în baza procurii din 01 decembrie 2021, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 30 noiembrie 2021, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii SC

”Poliviz-Design” SRL și respingerea acțiunii SRL ”Papa Print Group”, cu încasarea din contul intimatei a taxei de stat pentru instanța de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2022, s-a respins apelul declarat de SC ”Poliviz-Design” SRL și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 30 noiembrie 2021.

Pentru a decide astfel, cu referire la prevederile art. 9, art. 774-776, art.858, art. 992-993, art.996, art.1027-1028, art.1108 și art.1185-1186 din Codul civil, Curtea de Apel Chișinău a remarcat că, contractul de vânzare-cumpărare, a cărui rezoluțiune se solicită de către SC ”Poliviz-Design” SRL, nu a fost încheiat în formă scrisă, iar în lipsa lui nici acordul nr. 1 din 21 decembrie 2019 nu are putere juridică.

Respectiv, sub acest aspect, instanța de apel a constatat că prima instanță întemeiat a respins acțiunea depusă de SC ”Poliviz-Design” SRL.

Mai mult ca atât, cu referire la factura fiscală seria nr.IY694768 din 29 noiembrie 2019, Curtea de Apel Chișinău a menționat că aceasta nu confirmă încheierea contractului de vânzare-cumpărare a afacerii, or, din actul menționat rezultă că SRL ”Papa Print Group” a acordat servicii de – ”Soft Development” în beneficiul SC ”Poliviz-Design” SRL, iar apelanta nu a demonstrat inversul.

În altă ordine de idei, instanța de apel a remarcat că din conținutul facturilor fiscale prezentate de către SC ”Poliviz-Design” SRL, și reflectate în actul de verificare, rezultă că între părțile litigante au existat raporturi obligaționale reciproce, conform cărora, SC ”Poliviz-Design” SRL a livrat către SRL ”Papa Print Group” marfă/servicii, de altfel, și SRL ”Papa Print Group” a livrat către SC ”Poliviz-Design” SRL marfă/servicii, or, ultima a acumulat față de SRL ”Papa Print Group”, o datorie în sumă de 35 216 lei.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a constatat că prima instanță întemeiat a dispus încasarea din contul SC ”Poliviz-Design” SRL în beneficiul SRL ”Papa Print Group” a datoriei și a dobânzii de întârziere.

La 04 august 2022, a fost înregistrat recursul declarat de SC ”Poliviz-Design” SRL, prin care s-a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2022 și restituirea cauzei pentru rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, s-a invocat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, iar concluziile expuse în actul judecătoresc sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Astfel, recurenta a reiterat că pe site-ul de anunțuri www.999.md, de către SRL ”Papa Print Group” a fost plasat un anunț cu privire la vânzarea afacerii de producere a cardurilor de discount și cardurilor bancare, în condițiile cu care SC ”Poliviz-Design” SRL a fost de acord, iar drept consecință utilajul inclus în ofertă a fost vândut, și se găsește la SC ”Poliviz-Design” SRL, fapt confirmat prin actul executorului judecătoresc, însă SRL ”Papa Print Group” nu execută a doua etapă a acordului la care s-a ajuns.

De asemenea, recurenta a remarcat că instanța de apel nu a elucidat ce fel de servicii ”Soft Development”, în valoare de 290 781 lei, indicate în factura fiscală seria nr. IY694768 din 29 noiembrie 2019, au fost acordate de către SRL ”Papa Print Group” și cum SC ”Poliviz-Design” SRL a achitat acest serviciu.

În altă ordine de idei s-a menționat că instanța de apel, fără un temei plauzibil, a respins Acordul unilateral din 21 decembrie 2020, conform căruia, SRL ”Papa Print Group” și-a asumat anumite obligațiuni față de SC ”Poliviz-Design” SRL, dar așa și nu le-a executat.

Cu referire la prevederile art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil menționează că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării

hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2022 a fost expediată părților în proces, prin intermediul poștei electronice, la 08 iunie 2022. (f.d. 98, vol.II)

Astfel, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, consideră că recursul din 04 august 2022, declarat de SC "Poliviz-Design" SRL, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC "Poliviz-Design" SRL este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluțiile date de instanțele inferioare, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil

să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în recursul declarat de SC "Poliviz-Design" SRL.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SC "Poliviz-Design" SRL.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas